

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่า รัฐบาลพยายามพัฒนาการศึกษาของประเทศอย่างกว้างขวางตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาชั้นสูงในระดับอุดมศึกษา ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นมากต่อการพัฒนาความเจริญให้แก่ประเทศเป็นอย่างยิ่ง แต่การจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคยังล้าหลังส่วนกลางอยู่เป็นอันมาก ทั้งในด้านคุณภาพและประสิทธิภาพ¹ เป็นเหตุให้นักเรียนส่วนภูมิภาคต้องไหลเข้ามาเรียนในส่วนกลางเป็นจำนวนมากทุกปี ทำให้คู่ควรการศึกษาระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาคไม่ได้รับส่วนกับประชากร²

ดังนั้น รัฐบาลจึงได้พยายามปรับปรุงกิจการมหาวิทยาลัยให้รุดหน้าขึ้นทุกวิถีทาง เพื่อช่วยให้เกิดการพัฒนาได้พร้อมกันในทุก ๆ ส่วนของประเทศ รัฐบาลได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น บัณฑิต และสงขลา เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้มีโอกาสเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาสูงสุดได้มากขึ้น เยาวชนในส่วนภูมิภาคก็ไม่จำเป็นต้องเข้ามาศึกษาต่อในส่วนกลาง เป็นการลด

¹ กอวางแผนการศึกษา, การวางแผนการศึกษา (กอวางแผนการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2512), หน้า 35.

² วิทยา รัตนวิจิตร, "สถานภาพทางการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม ของนักเรียนต่างจังหวัดที่เรียนอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513), หน้า 3.

ปัญหาต่าง ๆ ไปได้อีกมาก เช่น ปัญหาความแออัดในนครหลวง ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และอื่น ๆ ซึ่งแน่นอนว่า จะต้องสูงกว่าในส่วนภูมิภาค¹ รวมทั้งปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์² (Prince of Songkla University) เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่จัดตั้งในภาคใต้ ตามนโยบายของรัฐบาลในอัมที่จะเป็นศูนย์กลางของการกระจายการศึกษาในระดับอุดมศึกษามายังภาคใต้ ในระยะเริ่มแรก มหาวิทยาลัยยังไม่มีชื่อเป็นทางการ จึงได้ชื่อว่า "มหาวิทยาลัยภาคใต้" (University of Southern Thailand) ซึ่งต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาพระราชทานชื่อของมหาวิทยาลัยว่า "สงขลานครินทร์"

มหาวิทยาลัยได้แบ่งศูนย์การศึกษาออกเป็น 2 วิทยาเขต คือ

1. วิทยาเขตปัตตานี ตั้งอยู่ที่ตำบลสุตะนิและอำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี เป็นศูนย์ทางวิชาการทางการศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ศาสนา ปัจจุบันมี 2 คณะ คือ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. วิทยาเขตหาดใหญ่ ตั้งอยู่ที่ตำบลคอหงษ์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นศูนย์ทางการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจุบันมี 5 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะทรัพยากรธรรมชาติ

¹พรเพ็ญ รทโนภาส, "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยม ภาคเหนือ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518). หน้า 1.

²มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, รายงานประจำปี 2519 (สงขลา : มงคลการพิมพ์ (จึงจึง), 2519), หน้า 4 - 5.

การรับนักศึกษา¹

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รับนักศึกษาเข้าศึกษาได้ 4 วิธี คือ

1. สอบคัดเลือกผ่านคณะกรรมการกลางสอบคัดเลือกนิสิตนักศึกษา (จัดโดยทบวงมหาวิทยาลัย)

ตามระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะกรรมการกลางสอบคัดเลือก ซึ่งทำการคัดเลือกประมาณเดือนเมษายนของทุกปี สถานที่สมัครสอบที่กรุงเทพมหานคร และที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

2. รับสมัครสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีนโยบายที่จะส่งเสริมการศึกษาของเยาวชนภาคใต้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายจัดการศึกษาของรัฐบาล และเพื่อที่จะให้มหาวิทยาลัยเป็นสมบัติของประเทศและประชาชนภาคใต้อย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยจึงให้มีการสอบคัดเลือกโดยวิธีรับตรง ผู้มีสิทธิ์สมัครสอบคัดเลือกจะต้อง เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาใน 14 จังหวัดภาคใต้ ระดับ ม.ศ.5 สายสามัญ โดยรับนักศึกษาจำนวนร้อยละ 40 ของจำนวนที่รับได้ทั้งหมด และได้กำหนดการสอบประมาณต้นเดือนกุมภาพันธ์ ที่สนามสอบต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยจะกำหนด

3. รับสมัครสอบคัดเลือกนิสิตภาคปกติหลักสูตร 2 ปี

คณะศึกษาศาสตร์มีนโยบายที่จะผลิตครูปริญญา และนักวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรีให้พอเพียงกับความต้องการของประเทศและประชาชนในท้องถิ่นภาคใต้ โดยเปิดรับสมัครสอบคัดเลือกนิสิตภาคปกติ เพื่อเข้าศึกษาในระดับปีที่ 3 และ 4 ผู้สมัครต้องมีพื้นฐานความรู้ระดับอนุปริญญา, ป.กศ.สูง, พ.ม., ป.กศ.สูงพลศึกษา หรือเทียบเท่า หรือกำลังทำงานในสถาบันที่เกี่ยวข้อง กำหนดสอบคัดเลือกในเดือนเมษายนของแต่ละปี

¹มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, การคัดเลือกนักเรียนในภาคใต้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (สงขลา : มงคลการพิมพ์ (จึงจึง), 2520). หน้า 1-5.

4. รับสมัครสอบคัดเลือกนักเรียนภาคค่ำ

เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของคณะศึกษาศาสตร์ (เช่นเดียวกับข้อ 3)¹ จึงได้เปิดรับสมัครสอบคัดเลือกนักเรียนภาคค่ำ เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ประมาณ ปลายเดือนมีนาคมของทุกปี โดยศึกษาในเวลาพิเศษ คือ เย็นวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์ และในภาคฤดูร้อน

โครงการรับนักศึกษาโดยวิธีรับตรงจากนักเรียนในเขตภูมิภาคที่มีมหาวิทยาลัย ตั้งอยู่จะมีผลต่อประชากรของภาคเป็นอย่างมาก เพราะนักเรียนในภาคจะมีความหวังที่จะได้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้โดยไม่จำเป็นต้องมีทุนรอนไปเรียนในกรุงเทพมหานคร ทำให้ไม่ต้องจากภูมิลำเนาไป อันจะช่วยลดความสิ้นเปลือง และนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในภาค เมื่อได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของภาค และสำเร็จการศึกษาไปก็ย่อมจะมีความโน้มเอียงที่จะทำมาหากินในภาค และช่วยพัฒนาภูมิภาคของตนให้เจริญ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมการศึกษาของเยาวชนในภาค ให้ประชาชนในภาคภูมิใจที่มีมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในภาค และได้ให้สิทธิพิเศษในการศึกษาแก่บุตรหลานของตน²

อย่างไรก็ดี แม้โครงการดังกล่าวจะให้คุณประโยชน์อย่างมาก โดยให้สิทธิพิเศษแก่เยาวชนภาคใต้ได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ร่วมกับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกร่วมเข้ามหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัย ด้วยสภาพแวดล้อมในการศึกษาและสังคมในมหาวิทยาลัยที่เหมือนกัน แต่อาจต่างกันในด้านพื้นฐานเดิมของนักเรียนทั้งส่วนตัวและด้านการศึกษา สภาพแวดล้อมทางบ้าน หรืออื่น ๆ โดยเฉพาะ

¹ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, แนะนำมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มกราคม 2520, หน้า 4 - 5.

² วิทยา เพ็ญวิจิตร, "บทบาทของมหาวิทยาลัยขอนแก่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 3(ตุลาคม 2512) : 14.

อย่างยิ่งต่างกันที่วิธีการรับเข้าศึกษา ผู้วิจัยจึงใคร่จะทราบว่า ประชากรที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้วยวิธีมหาวิทยาลัยจัดสอบตรงจากนักเรียนภาคใต้ และประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันด้วยหรือไม่ เพื่อเป็นการประเมินผลการรับนักเรียนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และเป็นแนวทางประกอบในการพิจารณารับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปีต่อ ๆ ไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ทางมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นผู้คัดเลือกเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของจังหวัดภาคใต้ กับนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกรวมเข้ามหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัยว่าแตกต่างกันหรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เฉพาะผู้ที่ผ่านการคัดเลือกโดยการสอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยทบวงมหาวิทยาลัย เป็นผู้จัด และผู้ที่ผ่านการคัดเลือกที่ทางมหาวิทยาลัยเป็นผู้คัดเลือกจากนักเรียนในจังหวัดภาคใต้เท่านั้น

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนหลักสูตรของมหาวิทยาลัยภาคปกติเต็มเวลา ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2518 - 2519 รวม 6 คณะ

การวิจัยครั้งนี้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพบิดา (มารดา) ผลการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกวิชาที่จบในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ชั้นปีที่ 1 และคณะที่เรียนอยู่ของ
กลุ่มตัวอย่างแต่ละหน่วย

ความหมายของคำและข้อความที่ใช้ในการวิจัย

ภาคใต้ หมายถึงอาณาบริเวณที่เป็นเนื้อที่ของจังหวัดต่าง ๆ 14 จังหวัด คือ จังหวัด
ชุมพร สุราษฎร์ธานี พัทลุง ระนอง พังงา ภูเก็ต นครศรีธรรมราช ตรัง
กระบี่ สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล

ประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย หมายถึง ประเภทการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาใน
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยวิธีการสอบคัดเลือกจากบุคคลที่สมัครสอบ
ทั่วประเทศ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการ

ประเภททางมหาวิทยาลัยคัดเลือกเอง หมายถึง ประเภทการคัดเลือกเข้าเป็นนัก
ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากนักเรียนที่มาสมัครเข้ารับสิทธิ์เพื่อ
ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งทางมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ได้ระบุคุณสมบัติดังนี้ คือ เป็นผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใน
ปีการศึกษานั้น (ไม่รวมผู้สมัครสอบและผู้สอบได้ในปีการศึกษาอื่น) ของแต่ละ
จังหวัดในเขตภาคใต้ และต้องเป็นผู้ที่เรียนอยู่ในสถานศึกษาของจังหวัดใด
จังหวัดหนึ่งในเขตภาคใต้อย่างน้อย 2 ปีติดต่อกัน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 4 - 5

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในปีการ
ศึกษา 2518 - 2519 โดยผ่านการคัดเลือกจากประเภทมหาวิทยาลัยคัดเลือก
เอง และประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนที่เป็นคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade
Point Average) ในชั้นปีที่ 1 ของนักศึกษา

อายุของนักศึกษา หมายถึง ช่วงอายุ 15 - 23 ปี ทั้งนี้เพราะเป็นอายุส่วนใหญ่ของนักศึกษาที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 และในการพิจารณาจับคู่กับนักศึกษา โดยพิจารณาอายุเป็นเกณฑ์ของนักศึกษาทั้ง 2 ประเภท จะใช้ความแตกต่างของอายุไม่เกิน 1 ปี กล่าวคือ ถ้านักศึกษาประเภทสอบรวมเข้ามหาวิทยาลัยมีอายุ 19 ปี นักศึกษาประเภทที่มหาวิทยาลัยคัดเลือกเองจะมีอายุในช่วง 18 - 20 ปี

ภูมิลำเนา หมายถึง ที่อยู่ปัจจุบันของบิดา (มารดา) นักศึกษา

อาชีพบิดา (มารดา) แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

รับราชการ หมายถึง การทำงานรับราชการ ลูกจ้างรัฐบาล และรัฐวิสาหกิจ

รับจ้าง หมายถึง การทำงานเป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชน และผู้จ้างอื่น ๆ

ค้าขายและเจ้าของกิจการ หมายถึง การประกอบอาชีพส่วนตัวทั้งในด้านการขายสินค้า และบริการ

เกษตรกรรม หมายถึง การประกอบอาชีพทางด้านเกษตร ทำนา ทำสวน ทำไร่ เลี้ยงสัตว์ ประมง

อื่น ๆ หมายถึง การประกอบอาชีพอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว รวมถึงถึงแกกรรม อยู่บ้านเฉย ๆ และรับบำนาญ (ในการพิจารณาจับคู่ ถ้าบิดาถึงแกกรรม จะพิจารณาอาชีพของมารดาแทน)

แผนกวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบ่งเป็น 3 แผนก คือ

¹ทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ, รายงานการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาปีการศึกษา 2516 - 2517 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2518), หน้า 13.

²เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.

แผนกวิทยาศาสตร์

แผนกศิลปะ

แผนกทั่วไป

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 หมายถึง ปีการศึกษาที่นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างลง
ทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดทำการสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ปัจจุบัน ซึ่งมี 7 คณะ คือ
คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะ
ทรัพยากรธรรมชาติและศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ถือว่า

1. ข้อมูลทั้งหมดที่คัดเลือกมาจากกองทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
และจากคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของกลุ่มตัวอย่างทุกคนเป็นข้อมูลที่เชื่อถือ
ถือได้
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ในชั้นปีที่ 1 เป็นตัวแทนที่ดี สำหรับชี้ถึงผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในแต่ละคณะต้องเรียน
วิชาบังคับเหมือนกัน และทุกคนก็เรียนวิชาพื้นฐานคล้ายคลึงกัน ดังนั้น นักศึกษาที่ได้คะแนน
เฉลี่ยสะสมเท่ากันจึงถือว่า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับเดียวกัน
3. คะแนนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และคะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มตัว-
อย่าง เป็นคะแนนที่ได้มาโดยมีหลักการวัดผล และเกณฑ์การให้คะแนนอย่างยุติธรรม ฉะนั้น
คะแนนผลสัมฤทธิ์ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงถือว่า เป็นข้อมูลที่เชื่อถือถือได้
4. จังหวัดต่าง ๆ 14 จังหวัดในภาคใต้เป็นจังหวัดในภูมิภาคเดียวกัน จึงไม่คำนึง
ถึงความแตกต่างภายในจังหวัดของจังหวัดต่าง ๆ นั้น
5. คะแนนการสอบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2518 และปีการศึกษา
2519 ใช้หน่วยการวัดเดียวกัน เนื่องจากใช้ข้อสอบของกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดียวกัน

6. ที่อยู่ของบิดา มารดา ของนักศึกษา ถือเป็นญาติอำนาจของนักศึกษาเอง

สมมติฐานการวิจัย

จากวิทยานิพนธ์ของพร เพ็ญ รตโนภาส¹ ซึ่งทำการวิจัยโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีสมัครรวมเข้ามหาวิทยาลัยกับนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยเชียงใหม่คัดเลือกเองจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีคะแนนยอดเยี่ยมของภาคเหนือว่า มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันหรือไม่ พบว่า นักศึกษาทั้งสองประเภทมีผลสัมฤทธิ์ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวิลาวรรณ อุทัยสง²

ถึงแม้ว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จะใช้วิธีคัดเลือกนักศึกษาจากภาคใต้โดยวิธีรับตรง มีใช้วิธีที่เจาะมาจากคะแนนชั้น ม.ศ. 5 เหมือนวิธีของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และขอนแก่นก็ตาม แต่จากวิทยานิพนธ์ของวาสนา พาณิชการ³ พบว่า คะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใต้แทนคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ ดังนั้น ไม่ว่าจะใช้วิธีคัดเลือกวิธีใดก็ควรจะได้แก่กลุ่มนักศึกษาที่ไม่ต่างกัน

¹พร เพ็ญ รตโนภาส, "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสมัครรวมเข้ามหาวิทยาลัยและประเภทคะแนนเยี่ยมภาคเหนือ" หน้า 53.

²วิลาวรรณ อุทัยสง, "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ผ่านการคัดเลือกประเภทสมัครรวมเข้ามหาวิทยาลัย และประเภทคะแนนเยี่ยมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518), หน้า 53.

³วาสนา พาณิชการ, "การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบไล่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2507 และ 2508 กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510), หน้า 103-104.

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ผ่านการคัดเลือกทั้งประเภทสอบรวม เข้ามหาวิทยาลัยและประเภทมหามหาวิทยาลัยคัดเลือกเอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

ความจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างประเภทสอบรวม เข้ามหาวิทยาลัย และประเภทมหามหาวิทยาลัยสอบคัดเลือกเอง โดยคำนึงถึงลักษณะหรือองค์ประกอบบางประการที่เหมือนกันในแต่ละคู่ คือ เพศ อายุ ภูมิลำเนา อาชีพบิดา (มารดา) แผนกวิชาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษาที่เข้าศึกษาในชั้นปีที่ 1 ทั้งนี้เพื่อความมั่นใจกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันน้อยที่สุด

การวิจัยไม่ได้คำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ทักษะสติ แรงจูงใจ ความสนใจของนักศึกษา เป็นต้น ซึ่งทำให้ไม่อาจสรุปความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เนื่องมาจากความแตกต่างในวิธีคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้อย่างแน่ชัด นอกจากนี้ความคลาดเคลื่อนของการวิจัยอาจเป็นผลมาจากความผิดพลาดในการบันทึกสถิติข้อมูลในทะเบียนนักศึกษาของกองทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และแผนกทะเบียนประจำคณะต่าง ๆ อีกด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยคาดว่าจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. เป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการพิจารณาวิธีการรับนักศึกษาในปีต่อ ๆ ไป
2. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาทั้งสองประเภทที่ได้รับการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ของผู้รับผิดชอบทางด้านการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย
3. เป็นแนวทางในการวิจัยต่อไป